

gældende regler i et vist omfang kunnet afhjælpes efter folkeforsikringslovens § 79, stk. 2, for så vidt angår invalideforsikrede, der for invalideforsikringsfondens regning har været undergivet revalidering i henhold til folkeforsikringslovens § 60, men forslaget tager for denne gruppe i modsætning til folkeforsikringslovens § 79 ikke blot sigte på at underholde pågældendes familie, men også pågældende selv, i det omfang udgifterne hertil ikke afholdes som institutionsudgift i medfør af § 5 eller over den individuelle revalideringshjælp i henhold til § 6. I øvrigt har hjælp efter folkeforsikringslovens § 79, stk. 2, så vidt det kan oplyses, kun været ydet i ringe omfang.

For så vidt angår ikke-forsikrede og socialt erhvervshæmmede har forholdet hidtil været det, at underholdshjælp i forbindelse med revalidering efter forsorgslovens § 30 i almindelighed har måttet ydes som kommunehjælp inden for de i forsorgslovens § 297 omhandlede grænser, medmindre pågældende i øvrigt har været omfattet af lovens bestemmelser om særhjælp. Den foreslåede bestemmelse betyder derfor, at der uanset årsagen til behovet for erhvervsmæssig revalidering og uanset, efter hvilke bestemmelser denne iværksættes, gives adgang til generelt at yde hjælp til underhold uden retsvirkninger. Forinden det sociale udvalg påbegynder udbetalingen af hjælp, må der foreligge en erklæring fra vedkommende myndighed eller institution om, at der er iværksat erhvervsmæssig revalidering.

Hjælpens omfang, der som foran omtalt svarer til hjælpen for tuberkulose- og polioramte efter forsorgslovens § 263, må forudsættes at virke som en i høj grad ønskelig tilskyndelse til at underkaste sig revalidering. De betænkeligheder, der kan være ved generel ydelse af en hjælp, hvis omfang i almindelighed vil ligge over kommunehjælpens og invalidepensionens niveau, samler sig navnlig om, hvorvidt hjælpen også kan ydes til personer, der er erhvervshæmmede af overvejende sociale årsager, og som forud for revalideringens påbegyndelse i mange tilfælde vil have oppebåret kommunehjælp. Man må endvidere tage i betragtning, at hjælpen er rigeligere end den hjælp, der kan ydes i arbejdsløshedsunderstøttelse, og til enker som underholdshjælp under uddannelse — en hjælp, der ved loven om pension og hjælp til enker i princippet er begrænset til kommunehjælpens størrelse. Man har imidlertid ment, at man også i tilfælde, hvor en oplæring af socialt erhvervshæmmede skønnes mulig, bør opmuntre til revalideringens gennemførelse ved at åbne adgang til ydelse af en rigeligere underholdshjælp. Man har herved også taget i betragtning,

at der i de tilfælde, hvor personer har været henvist til gennem længere tid at leve af offentlig hjælp, ved udmåling af hjælpen vil kunne tages hensyn hertil, således at hjælpen i disse tilfælde eventuelt fastsættes på et noget lavere niveau end det efter bestemmelsen sædvanlige. I øvrigt vil der i almindelighed næppe blive tale om at yde underholdshjælp i det omfang, der på foranstaltningerne bliver ydet almindelig arbejds løn.

Man har ved forslagets udarbejdelse været opmærksom på, at det er af betydning, at de kommuner, hvori revalideringsinstitutioner er beliggende, ikke i urimeligt omfang belastes med ydelse af underholdshjælp til de personer, der er eller har været optaget i institutionerne, eller disses familier. Dette hensyn bør tilgodeses ved, at opholdskommuneforpligtelsen i et vist omfang senest havde ophold, før han blev optaget på institutionen. Der vil med henblik herpå blive stillet forslag om en ændring af forsorgslovens § 60, nr. 2, hvorefter de i henhold til § 5 godkendte institutioner sidestilles med de øvrige i § 60, nr. 2, nævnte institutioner (tuberkulosesanatorier, hospitaler for sindslidende m. v.). Man finder det endvidere rimeligt, at hjælp efter § 7 sidestilles med de andre former for offentlig hjælp, der i henhold til reglen i forsorgslovens § 60, nr. 3, kan danne grundlag for tilbagetørelse af opholdskommuneforpligtelsen i tilfælde, hvor der ydes hjælp inden for 3 måneder fra ophør af hjælp fra en tidligere opholdskommune. Efter en sådan lovbestemmelse vil den kommune, hvori institutionen er beliggende, kunne rejse krav om refusion af opholdskommunens andel af hjælpen såvel i tilfælde, hvor hjælpen under revalideringsopholdet er udbetalt af en anden kommune, som i tilfælde, hvor den er udbetalt af institutionskommunen med en anden kommune som retlig opholdskommune.

Bestemmelsen i forslagets § 7, stk. 7, tilsigter at gøre de regler i forsorgslovens afsnit I, som kan finde anvendelse i denne situation, gældende for underholdshjælpen efter revalideringsloven. Af bestemmelser af praktisk interesse kan f. eks. nævnes reglerne om den hjælp søgendes og andres forpligtelse til at give de for trangens konstatering fornødne oplysninger, reglerne om virkningen af ulovligt oppebåret hjælp, reglerne om, hvilke kommuner det påhviler at udbetale hjælpen, og om hvilke kommuner, der endeligt skal bære opholdskommunens andel, samt reglerne om regnskabsaflægning, revision m. v.

Til § 8.

Hjælpen til arbejdsmaskiner og værktøj samt